

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/397/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6111227593
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6111227593.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803 zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843 proti odporcovi A. I., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom I. XX, t.č. na neznámom mieste v konaní zastúpený opatrovníčkou N. O., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Zvolen, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Prešov, Važecká 16, zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom Stropkov, Nám. SNP 7, o zaplatenie 2 828,47 Eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa a vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 3.9.2012 č.k. 13C/159/2012-73 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie okresného súdu proti štvrtej výrokovej vete, ktorou súd zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 95,07 Eur na účet právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením zastavil konanie, navrhovateľovi vrátil časť zaplateného súdneho poplatku v sume 162,87 Eur a požiadal Daňový úrad Bratislava vrátiť navrhovateľovi súdny poplatok v uvedenej výške. V štvrtej výrokovej vete zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na náhradu trov konania sumu 95,07 Eur na účet právneho zástupcu advokáta JUDr. Ambróza Motyku č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXXX v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Prvostupňový súd zastavil konanie po späťvzatí návrhu na začatie konania zo strany navrhovateľa. Pretože k späťvzatiu došlo v dôsledku procesného zavinenia navrhovateľa s poukazom na ust. § 146 ods. 2 O.s.p. uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania. Z uplatnených trov konania za 2 úkony právnej služby pri hodnote úkonu 111,21 Eur (tarifná odmena z výšky žalovaného peňažného plnenia - § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z.) a réžijný paušál ku každému úkonu 7,63 Eur spolu s 20% DPH vyúčtované a požadované trovy vedľajšieho účastníka predstavovali sumu 285,22 Eur. Pretože u vedľajšieho účastníka ide o opakované a právne nenáročné podania na súd v obdobných veciach súd s poukazom na ust. § 150 ods. 1 O.s.p. priznal mu len jednu tretinu z požadovaných trov t.j. sumu 95,07 Eur.

Výrok prvostupňového súdu o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi odvolaním napadol navrhovateľ a tiež samotný vedľajší účastník.

Podľa jeho názoru pri rozhodovaní o trovách v konaní, ktoré bolo skončené zastavením v dôsledku späťvzatia žaloby, je nevyhnutné posudzovať len procesné kritériá úspechu, či neúspechu účastníkov. Nebolo preukázané, že by odporca svojím správaním zapríčinil späťvzatie žaloby. Na druhej strane

navrhovateľ bez akéhokoľvek odôvodnenia zobral žalobu v celom rozsahu späť, čím procesne zavinil zastavenie konania. V súdnom konaní teda nemal žiadny úspech. Poukázal na to, že vedľajší účastník v množstve súdnych sporov svojím vstupom do konania pôsobil pre navrhovateľa odradzujúco, keď tento uvedomiac si neopodstatnenosť uplatňovaného návrhu, zobral tento späť a žiadal konanie zastaviť. Poukázal na čl. 7 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, podľa ktorého „členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali adekvátne a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov, alebo dodávateľov“. Súd by mal aj v prípade rozhodovania o náhrade trov konania vychádzať z citovaného čl. a podporiť tento prostriedok účinnej ochrany spotrebiteľov v súdnych konaniach. Poukázal na viaceré súdne konania v obdobných veciach, ktoré tento jeho právny názor podporujú (napr. uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/31/2012 z 30.4.2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30.7.2012 č.k. 13 Co/193/2012-138). O dôvodnosti priznania trov vedľajšiemu účastníkovi svedčí aj novelizované znenie ust. § 137 O.s.p., ktoré s účinnosťou od 1.1.2012 medzi trovy konania zaradilo aj náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Podľa dôvodovej správy k zák. č. 332/2011 má byť v prípade sporov o ochranu práv spotrebiteľa takýmto osobitným predpisom aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Novelizovaná právna úprava zohľadňuje aj rozsudok súdneho dvora EÚ z 22.12.2010 vo veci DEB proti Spolková republika Nemecko C - 279/09 podľa ktorého „zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv EÚ, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania, alebo zastupovanie advokátom“. Poukazuje na viaceré rozhodnutia, z ktorých vyplýva právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania. Navrhol zmeniť výrok napadnutého uznesenia tak, že navrhovateľ bude povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v plnej výške teda 285,22 Eur na účet právneho zástupcu. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Proti uzneseniu okresného súdu vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka podal odvolanie aj navrhovateľ. Považuje rozhodnutie za nesprávne právne posúdené zastávajúc názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľskej veci. Poukázal pritom na právne závery uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj sp. zn. 3 Cob /259/2011. V zmysle dôvodovej správy, k zákonu č. 284/2008 Z.z. cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytovať spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a budú materiálne personálne vybavené a odborne kompetentné. Poukazuje tiež na to, že vedľajší účastník do konania vstúpil z vlastnej iniciatívy, účastníkovi na strane odporcu však už v tom čase bol súdom určený opatrovník. Keďže tento disponuje rovnakými oprávneniami ako účastník konania patria mu aj všetky procesné prostriedky na zabezpečenie nevyhnutnej ochrany práv a povinností neprítomného odporcu a preto nebolo potrebné, aby záujmy odporcu ochraňoval aj vedľajší účastník. V žiadnom prípade teda v jeho prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených. Poukázal tiež na množstvo konaní, do ktorých uvedené združenie vstúpilo tvrdiac, že toto nemá žiadnu vedomosť o prejednávanych prípadoch. Bez uvedenia nových významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu vstupuje do konaní, podáva viaceré nadbytočné procesné podania. Takýto názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom nemal žiadny dôvod a zbytočne navýšil trovy konania. Poukázal v tejto súvislosti na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/35/2012, podobne 13 Co/36/2012, názor Ústavného súdu SR v náleze II. ÚS 78/03 a rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/100/2012. Poukázal pritom na ďalšiu skutočnosť, ktorou je, že združenie odporcu v konaní nezastupuje, preto nemožno argumentovať ust. § 137 O.s.p. tak, ako to urobil vedľajší účastník v podanom odvolaní. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka považoval za nadbytočné, účelové a nehospodárne a navrhuje napadnuté uznesenie zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi súd náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby v hodnote 1/2 úkonu spolu s réžijným paušálom.

V písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa vedľajší účastník prezentoval svoje názory o práve každého účastníka dať sa zastúpiť advokátom, ktoré nemožno uprieť ani združeniu na ochranu

spotrebiteľa, poukázal pritom na viaceré súdne rozhodnutia. Opätovne zdôraznil potrebu v prípade spotrebiteľských vecí použiť výkladové pravidlá aj pri aplikácii nárokov proti spotrebiteľovi, kde základnou filozofiou spotrebiteľského práva je pozitívny zásah štátu, ktorým je kompenzovaná zjavná nerovnováha medzi dodávateľom a spotrebiteľom v kontraktáčnom procese. Tento zásah realizuje zákonodarná moc spotrebiteľskou právnou úpravou, nezastupiteľnú úlohu pri napĺňaní cieľov EÚ v rámci ochrany spotrebiteľa musí zohrávať aj súdna moc náležitou aplikačnou praxou aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľov. Navrhuje potvrdiť uznesenie v napadnutej časti ako vecne správne a uplatňuje náhradu trov odvolacieho konania aj za toto podanie.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. napadnuté uznesenie o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

S poukazom na vyššie uvedené konštatuje odvolací súd správnosť napadnutého uznesenia, ako aj jeho dôvodov, na ktoré v podrobnostiach odkazuje. Vzhľadom na odvolacie námietky odvolací súd dodáva.

K názoru navrhovateľa o neúčelnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka vzhľadom na jeho postavenie a v súvislosti s tým s neúčelnosťou a nehospodárnosťou trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia odvolací súd poukazuje na ust. § 93 O.s.p. v zmysle ktorého vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti, ako účastník, má teda právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR), ktoré umožňuje v rámci civilného súdneho konania zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom a vychádzajúc z toho má tiež právo na náhradu trov konania (§ 137 ods. 1 O.s.p.) a to v tom prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vedľajší účastník vystupoval.

V danom prípade vedľajší účastník vzniesol voči uplatnenému nároku námietku premlčania, dôsledkom čoho bolo späťvzatie návrhu zo strany navrhovateľa, v žiadnom prípade teda nemožno súhlasiť s názorom, že by vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu v tomto prípade bol neúčelný resp. nehospodárny.

K námietkam vedľajšieho účastníka k postupu súdu, ktorým znížil vedľajšiemu účastníkovi priznanú náhradu trov konania na 1/3 odvolací súd uvádza, že v tomto smere sa úplne stotožňuje s názorom prvostupňového súdu v tom, že vzhľadom na množstvo identických žalôb v predmetnej veci je dôvodné a správne v danom prípade s poukazom na ust. § 150 ods. 1 O.s.p. považovať tieto okolnosti za dôvody vhodné osobitného zreteľa, pre ktoré vedľajšiemu účastníkovi prvostupňový súd nepriznal trovy konania v celej uplatnenej výške.

V zmysle uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne a správne odôvodnené s poukazom na ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní nebol úspešný ani navrhovateľ, ani vedľajší účastník a preto odvolací súd rozhodol tak, že trovy odvolacieho konania žiadnemu z účastníkov nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.